

ת"פ 2293/09/22 - מדינת ישראל נגד נאדר בוקאעי, י.פ.ן המרכז לפרי וירק בע"מ

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 2293-09-22 מדינת ישראל נ' בוקאעי ואח'
תיק חיצוני:

לפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. נאדר בוקאעי 2. י.פ.ן המרכז לפרי וירק בע"מ

החלטה

בקשה לביטול כתב אישום בשל טענות של הגנה מן הצדק

1. לפני בקשה לביטול כתב אישום בשל טעמים של הגנה מן הצדק שהוגשה על ידי ההגנה.
2. בבקשה טוענים הנאשמים כי נפל פגם בכתב האישום שיש בו כדי להביא לביטולו. בין היתר טוענים הנאשמים לשיהוי ניכר בהגשת כתב האישום בניגוד לסעיף 57(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "חסד"פ"). כמו כן טוען הסנגור כי כתב האישום הוגש בניגוד להנחיות היועמ"ש הנחיה מספר 41202 הקובעת מועדים הן בחקירה והן בהגשת כתב אישום על ידי התביעה.
3. בבקשה טוען ב"כ הנאשמים כי הקנס המנהלי הוגש בתאריך 18.7.21 על ידי ראש היחידה מר דוד אוחיון. טוען ב"כ הנאשמים כי הטלת קנס פסולה בנסיבות העניין ומדובר במעשה שאינו חוקי והתעמרות מיותרת כנגד הנאשמים. הנאשם 1 נחקר בתאריך 21.1.21 וכתב האישום הוגש בתאריך 12.9.22 וטוען ב"כ הנאשמים כי הגשת כתב האישום היא אקט שאינו חוקי. כמו כן טוען הסנגור טענות לעניין עובדות כתב האישום כך שלטענתו אין בניה בסדר גודל שמצויין בכתב האישום. זאת ועוד, טוען הסנגור כי בסביבת החלקה ברדיוס של 500 מטרים ישנם מבנים חקלאיים שבהם מתנהלת פעילות חקלאית וחלקם הגדול ללא היתר ולא בוצעו כל פעולות אכיפה. משום כך, לטענת ההגנה עומדת לנאשמים טענת הגנה מן הצדק של אכיפה בררנית.
4. בתגובתה עותרת המאשימה לדחות הבקשה. טוענת ב"כ המאשימה כי עניינו של התיק הוא כתב אישום שהוגש בעקבות בקשה להישפט בגין קנסות מנהליים שהוטלו בגין עבירה של שימוש אסור בקרקע חקלאית מוכרזת בשטח של 2,096 מ"ר, בסטייה מהיתר ו/או ללא היתר ובניגוד לתכנית.

באשר לשטח העבירה המיוחסת לנאשמים טוענת המאשימה כי כתב האישום מייחס לנאשמים שימוש אסור בשטח המושכר על ידי הנאשם 1 לנאשמת 2 ובהיקף של 2,096 מ"ר, מתוך השטח הכולל של המקרקעין בסך של 2,574 מ"ר בבעלות הנאשם 1. כמו כן הקנסות המנהליים שהוטלו על הנאשמים- הוטלו בגין שימוש אסור של 2,096 מ"ר.

טוענת המאשימה, כתב האישום הוגש בעקבות בקשתם של הנאשמים להישפט ולא בעקבות כל בקשה לביטול. כך למשל, ביום 21.11.21 חתמה הנאשמת 2 על בקשה להישפט ואשר נמסרה לרשות לאכיפה במקרקעין והנאשם 1 הגיש ביום 21.7.12 בקשה להישפט. הבקשות הועברו לתביעה ביום 22.8.22 וביום 1.9.22 הוגש כתב אישום.

באשר לטענת הנאשמים לשיהוי בהגשת כתב אישום הפנתה ב"כ המאשימה להנחיה 4.1202 להנחית היועמ"ש וטענה כי אין כל בסיס לטענת שיהוי.

באשר לטענת אכיפה בדרגות המאשימה טענה כי הנאשמים א הגישו תשתית ראייתית לטענה זו ולו תשתית ראייתית ראשונית וכי הרשות לאכיפה במקרקעין פעלה ופועלת לאכיפת עבירות בהתאם למדיניות האכיפה של הרשות.

5. לאחר שעיינתי בבקשה וכן בתגובה שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות. ראשית אציין כי כל טענה באשר לבסיס העובדתי של כתב האישום או כנגד עובדות כאלה ואחרות של כתב האישום עליה להתברר במסגרת שמיעת ראיות והן בוודאי שאינן עילה לביטול כתב אישום.

6. באשר לטענת השיהוי, אני סבורה שדין טענה זו להידחות.

סעיף 57א לחסד"פ שכותרתו "משך הליכי חקירה והעמדה לדין" קובע:

"(א) משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור, אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה".

הוראת החוק הוספה לחוק במסגרת תיקון 87 שנכנס לתוקף ביום 10.10.19.

בעניין זה יש להפנות להנחיה - **הנחית היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.1202 - "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום"**. ההנחיה נכנסה לתוקף בשנת 2018.

סעיף 3 (א)(2) (ב) להנחיה קובע:

"(2) **ככלל, יתן תובע החלטתו בעניין תיק חקירה מסוים מוקדם ככל האפשר ולא יאחר מפרקי זמן אלו:**

... (ב) בעבירות מסוג עוון יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 12 חודשים.

מנין התקופה יחל ביום קליטת התיק בתביעה ועד לקבלת החלטת התובע בדבר העמדה לדין או סגירת תיק, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982".

בחודש מרץ 2020 עודכנה ההנחיה באופן שפרק הזמן להגשת כתב אישום בעבירות מסוג עוון הוארך ל- 18 חודשים.

7. בענייננו, כתב האישום הוגש בעקבות בקשתם של הנאשמים להישפט ולא בעקבות כל בקשה לביטול. כך למשל, ביום 21.11.21 חתמה הנאשמת 2 על בקשה להישפט ואשר נמסרה לרשות לאכיפה במקרקעין והנאשם 1 הגיש ביום 21.7.12 בקשה להישפט. הבקשות הועברו לתביעה ביום 22.8.22 וביום 1.9.22 הוגש כתב אישום. נוכח האמור, לא מצאתי כל בסיס לטענה של שיהוי בהגשת כתב אישום. כמו כן לא מצאתי כל בסיס לטענת הנאשמים להתעמרות המאשימה אליהם בעצם הגשת כתב האישום וזאת נוכח ה עובדה כי כתב האישום הוגש בשל בקשת הנאשמים להישפט לאחר שהוטלו עליהם הקנסות.

8. באשר לטענת הגנה מן הצדק בשל טעמים של אכיפה בררנית לא צאתי כי הונחה התשתית הראייתית הראשונית לצורך כך, אך מובהר כי לא מצאתי לדון כבר כעת בטענה זו והטענה יכולה להתברר במסגרת שמיעת ראיות.

אשר על כן, לאור כל האמור, אני דוחה את הבקשה לביטול כתב אישום.

לאור תשובת ההגנה לכתב האישום, אני קובעת לשמיעת ראיות ליום 28.3.24 בין השעות 13:30 ועד השעה 15:30 .

המזכירות תמציא לצדדים.

המאשימה תזמן את העדים למועד שקבעתי.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תשפ"ד, 13 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.